

Gedachten bij de lezing van 1^e advent 2023

Altijd als je denkt: 'Dit is het einde',
sta je op de grens van wat begint.
Altijd als je alles denkt te kennen,
laat alles zich opeens weer anders zien.

Dit jaar kozen we het thema 'uit het duister....' voor de vespers in deze adventstijd.

De woorden 'uit het duister' spreken mij aan. Ze ontkennen het duister niet. En ze geven een beweging of een verlangen weer: namelijk 'uit' het duister.

Daarom mijn keuze voor de tekst van Stef Bos. Altijd als je denkt 'dit is het einde', sta je op de grens van wat begint. Ieder einde is tegelijkertijd ook een nieuw begin. In alle duister is er ook altijd weer een begin van licht.

Vandaag wil ik graag kort stilstaan bij hoe die beweging 'uit het duister' er uit kan zien.

Eén manier om uit het duister te komen is : Zo snel mogelijk weg

We weten dat er veel zorgen en angsten zijn. In allerlei verschillende vormen, zoals bijvoorbeeld angst om op te geven wat je hebt, angst voor het onbekende, zorg over bestaanszekerheid, over de toekomst. Moeilijke en grote vragen, waarbij je datgene waar je bang voor bent of zorg over hebt, kan zien als 'duisternis'. Een eerste reflex kan zijn om zo snel mogelijk bij deze angst of deze onzekerheid weg te willen. Dat kan zich uiten in ontkenning, de andere kant op kijken of in het snel willen fixen van het probleem. De vraag is of je hiermee op de lange termijn ook 'uit het duister' blijft.

Een ander manier om uit het duister te komen is: vanuit verwachting en verlangen

Het vraagt moed om de vragen en alle onzekerheid die horen bij 'duisternis', onder ogen te zien. En bij die vragen te kunnen blijven, zonder het bevredigende gevoel van een snelle conclusie of korte termijn oplossing die je weer even gerust stelt. Leven vanuit verwachting, de verwachting dat het duister niet het laatste woord heeft, maar dat het licht altijd weer terugkomt. Zoals het na elke nacht weer dag wordt. Hoe geven we dit verlangen vorm? Is het een passief uitzien naar? Of is het een actief meewerken aan? Het verlangen naar licht, kan onze weg zijn 'uit het duister'. Vanuit dit verlangen levend, kunnen we onszelf steeds uitnodigen om in het donker te zoeken naar een eerste stap die ons duurzaam dichterbij het licht brengt. Voor onszelf en voor onze naaste.